

— Остави ги тѣхъ. Тѣ ме мразятъ. Отнѣха ми вече и ено-
рията.

— Не, Отче, епископа каза,
че е поискалъ пенсионирането
ти, за да бждешъ по спокоенъ.
Видѣлъ те съ болни крака. Ос-
тавя ти изповѣдничесството като
най-старъ и опитенъ.

— Ехъ благодаря на Бога...
не съмъ билъ забравенъ. Богъ
да ги поживи... Така сгрѣша-
ва човѣкъ. — Следъ това той
стана приказливъ и ни разказа
за своето войводство и нане-
сения му побой въ търновския
затворъ презъ 1876 год. — Сма-
заха ме проклети кучета...
Мислѣхъ, че нѣма година да
изкарамъ, като излѣза изъ зат-
вора, а то човѣшка душа не